

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15, ет.1.
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 430/20.12.2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВЪНШ. СЪВ. СЪБРАНИЕ НА РБ
ВЪНШ. СЪВ. СЪБРАНИЕ НА РБ
ВЪНШ. СЪВ. СЪБРАНИЕ НА РБ
ПОЛУЧЕНО НА 20.12.2018

**ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА ПРИ 44-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

**Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ ПРИ 44-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

**Г-Н КРИСТИАН ВИГЕНИН,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
КОМИСИЯ ПО ЕВРОПЕЙСКИТЕ ВЪПРОСИ
И КОНТРОЛ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ
ФОНДОВЕ ПРИ 44-ТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ**

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ЗИДКСО № 802-01-53, внесен от Министерски съвет на 20.11.2018 г.)

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВИГЕНИН,**

Като се запознахме обстойно със ЗИДКСО и мотивите към него, изразяваме следното

**СТАНОВИЩЕ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

Законопроектът е мотивиран от въвеждането на изискванията на Директива 2016/2341/ЕС. Тази директива има за предмет единствено и само правилата за дейност и надзор над институциите за професионално пенсионно осигуряване. Поради това в приложното ѝ поле са само пенсионните фондове по професионални схеми (ПФПС). Няма основание прилагането да бъде разширявано по отношение на всички фондове за допълнително пенсионно осигуряване (ФДПО). Това е така най-малко поради съществените отлики между видовете пенсионни модели и пенсионни плащания, от една страна, и от различията в моделите на надзор - от друга. Докато професионалните схеми (ПС) в Европа са доброволни, организирани на корпоративно или браншово ниво и основно базирани на дефинирани пенсии, то в България моделът на допълнително пенсионно осигуряване се реализира чрез участие в капиталови пенсионни схеми с дефинирани вноски.

Транспонирането на директивата извън предписания в нея обхват ще има за резултат продължаващо обезличаване на ФДПО в България, а това от своя страна ограничава сериозно гъвкавостта на българския работодател да избира начина, по който да осигурява своите работници. Както при ФДПО по професионални схеми, така и при ФДПО с работодателска вноска, работодателят може да ползва еднакви данъчни облекчения, а също да ползва вноската си като средство за кадровата си политика. При ФДПО по професионални схеми обаче има по-голяма административна тежест за работодателя, отколкото при ФДПО с работодателски договор, който не е професионална схема. На следващо място допълнителното пенсионно осигуряване съгласно КСО се осъществява на принципа на юридическа разделност на пенсионноосигурителните дружества (ПОД) и управляваните от тях ФДПО, което обосновава неприложимостта на част от Директивата и рисковете, които тя цели да ограничи. Освен изложеното трябва да се отчете и обстоятелството, че българските ФДПО са предмет на регулиране в много по-висока степен, особено след измененията в КСО от 2017 г., към които в настоящия момент ПОД се привеждат в съответствие и така до май 2019 г.

С оглед изложеното транспонирането на Директивата следва да бъде единствено и само спрямо фондове за допълнително пенсионно осигуряване с професионалните схеми, както е и нейният предмет на регулиране, без допълнителни национални изисквания.

В процеса по привеждане на дейността на ПОД и управляваните от тях ФДПО в съответствие с промените в КСО от 2017 г. (в сила през ноември 2018 г., при срок за съответствие - до май 2019 г.) със законопроекта се предлагат изменения на вече направени изменения. Подобна промяна в ход е обективна пречка за осигуряване на последователност и предвидимост за поднадзорните лица, която е особено неудачна в чувствителни сфери с дългосрочен хоризонт каквато е пенсионната.

Паралелно с гореизложеното в КСО следва да се извършат промени в частта по „изплащане на пенсии“, като за целта наскоро бяха подготвени конкретни проекти от представителите на различни заинтересовани институции. Регулирането в областта на допълнителното пенсионно осигуряване следва да се извършва без сътресения и затова двата законопроекта (обсъжданият и този по изплащане на пенсиите), могат и е необходимо да се разглеждат и приемат едновременно.

Освен това се предвижда законът да влезе в сила от 13 януари 2019 г., а пенсионноосигурителните дружества и банките попечители да приведат дейността си в съответствие със закона и актовете по прилагането му в срок до 17 май 2019 г. Не е указан обаче срок, в който КФН да приеме необходимата подзаконовата нормативна уредба, за да могат ПОД да приведат дейността си в съответствие.

Също така в редица норми може да се направи допълнително прецизиране, с оглед на постигане на работещ и непротиворечив нормативен акт. Така например:

В чл. 120б в новопредлаганата ал. 3 думата „далновиден“ следва да се замени поради очевидно противоречие с чл. 9, ал. 1 от Закона за нормативните актове, тъй като в общоупотребимия български език далновидността предполага възможност за предсещане на бъдещи събития, което в никакъв случай не може да бъде законово изискване. Поради това и предвид потребността от съобразяване на риска и предписанията на директивата предлагаме „далновиден“ да се замени с „оценъчен“ или да се заличи.

В чл. 120б, ал. 6 записаната норма предполага, че инструментите за наблюдение, вкл. стрес тестовете, се ползват от Комисията основно, за да установи влошаващото се финансово състояние на дружеството за допълнително социално осигуряване и/или управляваните от него фондове и да следи какви мерки то взема за отстраняване на проблемите. КФН следва да има възможност и да предписва подходящи мерки.

В чл. 120б в ал. 7 (досегашна ал. 3) думата „пропорционален“ следва да се замени със „съответстващ“, дори само за да се избегне възможността за субективно прилагане на различна степен на пропорционалност в идентични случаи.

В чл. 121д, ал. 11, изречение последно, изискването за издаване на удостоверение, потвърждаващо истинността на клетвената декларация или на официалната декларация, е неправилно, доколкото съдебният или административен орган или нотариусът не могат да потвърждават или не истинността на неизвестни им, но декларираны обстоятелства. Поради

това изискването следва да е за удостоверяване на съдържанието на декларираното, а не ангажиране с неговата истинност.

В чл. 123з², ал. 2 е записано изискването в извлечението от индивидуалната партида за предходната календарна година да се посочва всяко съществено изменение в информацията, което предполага легална дефиниция на съществеността, каквато в законопроекта липсва.

Съгласно чл. 123и², ал. 2 не могат да бъдат възлагани на външни изпълнители дейностите по инвестиране на средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване, по отпускане на осигурителните плащания и по осъществяването на функциите по управление на риска, функция за вътрешен контрол, функция по вътрешен одит, актюерска функция, както и вътрешният капацитет за изпълнение на практически задачи. Тази норма обосновава ялната необходимост от формално разграничаване на дейностите извън ограничението – включените в присъщата дейност и такива, които обичайно се възлагат на външни контрагенти.

В чл. 123и², ал. 6 възможността комисията, заместник-председателят ѝ, както и одиторите на пенсионноосигурителното дружество и управляваните от него фондове да изискват представянето на информация и документи във връзка с възложените дейности съобразно директивата, следва да бъде насочена към ПОД, а не към външните изпълнители. Този въпрос е пряко свързан с ал. 9 от същия член, съгласно която пенсионноосигурителното дружество представя в комисията заверено копие от договора с външния изпълнител, каквото изискване не се съдържа в директивата.

Не приемаме предложението за създаване на нова ал. 5 в чл. 213 от законопроекта. Предлаганите с нея ограничения се мотивират с неуредената към настоящия момент фаза на изплащане. Не смятаме, че това е достатъчна обосновка за налагане на подобно (само) ограничение по отношение на българските ПОД, което същевременно създава по-благоприятна бизнес среда за мениджъри на пенсионни активи, които не са учредени и лицензирани по българското законодателство. Така управлението на български пенсионни активи от управляващи дружества извън България ограничава възможностите на българските ПОД да управляват пенсионни активи на мултинационални компании – работодатели. По такъв начин с новата ал. 5 на чл. 213 се създават условия за насочване на национален пенсионен капитал към външни пазари и едновременно се ограничават възможностите за привличане на чуждестранен капитал в тази дейност.

В чл. 229г¹, ал. 10 предвиденият тримесечен срок за произнасяне на комисията е прекалено дълъг, особено при предвидените възможности за спиране при изискани допълнителни документи или информация или дадени указания за отстраняване на нередовности или на несъответствия. Така разглеждано общият срок не следва да е повече от месец. Същото се отнася и до срока по чл. 229г², ал. 7.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЁВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**